

**การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจเรื่อง
ภาษาท่าและ นาฏยศัพท์ โดยการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

**The Study of Learning Achievement and Satisfaction on Posture language
and Dance by Using skill Training set with the Cooperative learning
Principle for Mattayom 3 Students**

Received: July 23,2021

Revised: August 17,2021

Accepted: September 7,2021

ฤทธิพร สอดโสม¹

Ritthiporn Sodsom¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีประชากรกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 193 คนโรงเรียนเลยอนุกูลวิทยา อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ได้มาจากการการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย มีจำนวนนักเรียน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะนาฏศิลป์ร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00 /90.63 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80 2) ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลัง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ โดยรวมของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D =0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ เกิดความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก ($\bar{x} = 4.69$, S.D =0.53)

¹ วิทยาลัยนครราชสีมา Nakhonratchasima college

Looktao_9@hotmail.com

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน,ความพึงพอใจ,ชุดฝึกทักษะ,การเรียนรู้แบบร่วมมือ

Abstract

The objective of this research. 1) To study the efficiency of the skill training kit on the subject of gesture language and dance for Mathayomsuksa 3 students to be effective according to the 80/80 criteria. 2) To compare the learning achievement of Mathayom Suksa 3 students before and after the learning management. by using a set of skills training together with the cooperative learning principles on port language and dance For students in grade 3 . 3) to study the satisfaction of students towards learning management by using a set of skills training together with the cooperative learning principles on port language and dance For students in grade 3. The sample population is 193 Mathayomsuksa 3 students of the academic year 2020 at Loei Anukul Wittaya School. Muang Loei District, Loei Province was obtained by simple sampling. There are 40 students. The tools used in the research consisted of 1) Dramatic learning management plan by using a skill training set together with cooperative learning principles. on port language and dance vocabulary 2) learning achievement test 3) satisfaction questionnaire The statistics used to analyze the data were mean, percentage, standard deviation. and statistical values.

The results showed that 1) The results of analysis for the efficiency of the dance skill training package. On language and dances For Mathayoms 3 students, the efficiency was 80.00 /90.63, higher than the set criteria 80/80. 2) The results of the analysis of learning achievement before and after the learning activities were conducted. Through collaborative learning Assemble a set of skills training in language, gestures and dances. For Mathayom 3 students, the achievement score after studying is higher than before. The difference was statistically significant at the .05 level. 3) The mean of satisfaction. Overall of the students in Mathayom 3 after learning by using Chutdek skills in conjunction with cooperative learning principles At the highest level ($\bar{x} = 4.62$, S.D = 0.49), when considered individually, it was found that the students had the highest level of satisfaction as the number 1 learners have practiced various skills. Build self-confidence and assertiveness ($\bar{x} = 4.69$, S.D = 0.53)

Keywords: Academic Achievement , Satisfaction , skill training kit ,Cooperative Learning

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่ามาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นกระบวนการในการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน

สามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติเต็มตามศักยภาพทั้งด้านความรู้ด้านทักษะนาฏศิลป์ มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ได้กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ เสนอปัญหาและสถานการณ์ ทั้งนี้ก็เพื่อนำประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็น เกิดการเรียนรู้ ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนที่เอื้อต่อการเกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้ครูผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ได้อีกด้วย (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2547 : 12 – 14)

จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรม ทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2) โดยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ ทักษะศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ซึ่งในส่วนของสาระนาฏศิลป์ นั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมาย ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจาร์ณคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3) ซึ่งการจัดการเรียนรู้ในสาระนาฏศิลป์ นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องเน้นด้านทักษะการปฏิบัติจริงให้มากที่สุดเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญในทักษะที่เรียนรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ หรือนำไปแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และในปัจจุบันได้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ทั้งการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก ทำให้ครูมีความกระตือรือร้นที่จะเตรียมการสอน วางแผนการสอนจัดทำและผลิตสื่อนวัตกรรมต่างๆในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนรายวิชา นาฏศิลป์ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ จะต้องได้รับการพัฒนา โดยครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้นักเรียนได้รับการฝึกทักษะจากแบบฝึกที่หลากหลาย ให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพท้องถิ่นของนักเรียน ซึ่งชุดฝึกเสริมทักษะสามารถช่วยให้นักเรียนทราบว่าเขาคงต้องทำแบบฝึกหัดในชุดฝึกไปเพื่ออะไร แบบฝึกหัดมีคุณค่าอย่างไร (สมทรง สุวพานิช 2539 : 74) ชุดฝึกยังเป็นอุปกรณ์การสอน ที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะได้เต็มที่ สามารถทบทวนได้ด้วยตนเองและยังเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้อีกด้วย (วิไลวรรณ พุกทอง 2542 : 63)

การจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ โรงเรียนเลยอนุกุลวิทยา ที่ผ่านครูผู้สอนรายวิชานาฏศิลป์ไม่ได้เป็นครูที่จบวิชาเอกนาฏศิลป์มาโดยตรง ทำให้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนเลยอนุกุลวิทยา กำหนดไว้ร้อยละ 80 เพราะทักษะทางนาฏศิลป์ ต้องคำนึงถึงทักษะการปฏิบัติที่ถูกต้อง สอดคล้องสัมพันธ์กับจังหวะ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องได้รับการพัฒนา โดยครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้นักเรียนได้รับการฝึกทักษะจากแบบฝึกที่หลากหลาย ให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพท้องถิ่นของนักเรียน ซึ่งชุดฝึกทักษะสามารถช่วยให้นักเรียนทราบว่าเขากำลังทำอะไรในชุดฝึกไปเพื่ออะไร แบบฝึกหัดมีคุณค่าอย่างไร ชุดฝึกยังเป็นอุปกรณ์การสอน ที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะได้เต็มที่ สามารถทบทวนได้ด้วยตนเองและยังเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้อีกด้วย

จากแนวคิดและผลการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะเป็นสื่อที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนรู้นาฏศิลป์ของนักเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการเรียนการสอนและสามารถจัดการเรียนการสอน ให้บรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวัดผลประเมินผลได้ตามความสามารถที่แท้จริง ซึ่งผู้รายงานมีความเชื่อมั่นว่า ชุดกิจกรรมภาษาท่า เป็นนวัตกรรมที่จะช่วยปรับปรุงแก้ไขกระบวนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่างกันหรือไม่
2. นักเรียนมีพึงพอใจ จากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ โดยการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเลยอนุกูลวิทยา ตำบลนาอาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 5 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 193 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเลยอนุกูลวิทยา ตำบลนาอาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ห้อง 2 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะโดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 2 แผน จำนวน 14 ชั่วโมง

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.4 แบบประเมินความคิดพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากวิทยาลัยนครราชสีมา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเลยอนุกูลวิทยา ตำบลนาอาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนแผนการจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะโดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 2 แผน จำนวน 14 ชั่วโมง

ตารางที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะโดยการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา (คาบ/ชั่วโมง)
1	ภาษาท่า	7
2	นาฏยศัพท์	7
รวม		14

3. นักเรียนตอบแบบประเมินความคิดพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการสอดคล้องกับลักษณะของเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะนาฏศิลป์ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรหาประสิทธิภาพ ($E1/E2$)

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะนาฏศิลป์ร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ t-test

4.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะนาฏศิลป์ร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ย () และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะนาฏศิลป์ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือเรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน (E ₁) (20 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (E ₂) (20 คะแนน)
1	15	17
2	16	18
3	15	18
4	16	17
5	16	18
6	16	17
7	17	19
8	17	19
9	16	18
10	16	19
11	16	18
12	16	18
13	17	19
14	16	18
15	16	17
16	16	19
17	16	19
18	16	18
19	16	17
20	15	17

21	16	18
22	15	19
23	16	18
24	15	19
25	17	17
26	15	18
27	16	18
28	17	19
เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน (E_1) (20 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2) (20 คะแนน)
29	16	18
30	16	18
31	17	18
32	17	18
33	16	18
34	17	19
35	17	19
36	15	19
37	15	18
38	16	17
39	15	18
40	16	19
รวม	640	725
ค่าเฉลี่ย	16.00	18.13
E_1/E_2	80.00	90.63

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00 /90.63 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าที (t-test แบบ dependent sample) ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าที (t-test แบบ dependent sample)

ทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน	40	20	16.00	0.68	85	7225	18.59*
หลังเรียน	40	20	18.13	0.72			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพิ่มขึ้นจริง

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.57	0.50	มากที่สุด
2	คำอธิบายการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะปฏิบัติมีความชัดเจน	4.66	0.59	มากที่สุด
3	แบบฝึกทักษะปฏิบัติเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.60	0.50	มากที่สุด
4	กิจกรรมที่นำมาใช้มีความเหมาะสมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง ไม่น่าเบื่อ	4.51	0.56	มากที่สุด
5	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะปฏิบัติเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.54	0.51	มากที่สุด

6	ผู้เรียนทุกคนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองหรือร่วมกับกลุ่มทุกกิจกรรม	4.47	0.44	มากที่สุด
7	ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ เกิดความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก	4.69	0.53	มากที่สุด
8	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
9	แบบทดสอบมีความเหมาะสมกับความรู้และทักษะทางนาฏศิลป์	4.57	0.50	มากที่สุด
10	ผู้เรียนพอใจที่ได้รับการประเมินในทุกด้าน	4.63	0.49	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.61	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ โดยรวมของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D =0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด เป็นอันดับ 1 คือ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ เกิดความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก ($\bar{X} = 4.69$, S.D =0.53)

อภิปรายผล

1. ชุดฝึกทักษะ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/90.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักเรียนแบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลวรรณ พุกทอง (2542: 63) กล่าวว่าว่าการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะจะทำให้ประสิทธิผลในการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น เพราะชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนทักษะเต็มที่ สามารถทบทวนได้ด้วยตนเองและยังเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้อีกด้วย นอกจากนี้ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม การใช้ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนจะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะวิชานาฏศิลป์ เป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และชุดฝึกทักษะเป็นอีกชนิดหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสามารถหาคำตอบได้ถูกต้อง ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ได้ดียิ่งขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพิ่มขึ้นจริง

3. ความพึงพอใจความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยเรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการวิจัยพบว่า

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ โดยรวมของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($= 4.62, S.D = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด เป็นอันดับ 1 คือ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ เกิดความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออก ($= 4.69, S.D = 0.53$) สอดคล้องกับ เกสร รองเดช (2522: 36 – 37) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสร้างชุดฝึกไว้ว่า การสร้างชุดฝึกควรให้เหมาะสมกับผู้เรียน เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากให้ใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในการฝึกและจะช่วยยั่วยุให้ติดตามไปตามหลักการจูงใจ และชุดฝึกที่สร้างขึ้นควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ ง่ายๆ ใช้เวลาฝึกประมาณ 30-40 นาที เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายชุดฝึกต้องมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1.1 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนควรใช้ สื่อนวัตกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอน จึงจะเป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น จึงเห็นสมควรที่ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ต้องพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยนำเอาแบบฝึกทักษะปฏิบัติ และเทคนิควิธีการสอน หรือนวัตกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการศึกษาค้างต่อไป

2.1 ควรมีการนำเอาแบบอย่างฝึกทักษะ ไปทำการศึกษาทำกับสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะ ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติกับรูปแบบการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรนำเอารูปแบบและกระบวนการศึกษาในครั้งนี้ไปทำการศึกษาทำกับเนื้อหาวิชาของสาขาวิชาอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : เกสร รองเดช. (2522). *สร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะ “ง” “พ” “ผ” “คว” “ขว” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2552
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). *คู่มือการสอนเขียนขั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิไลวรรณ พุกทอง. (2542). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง “โจทย์ปัญหาการคูณ การหารจำนวนที่ตัวตั้งมีสองหลัก” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์.
- สมทรง สุวานิช. (2539). *ภาษาท่าและรากศัพท์*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม, 2539.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2547). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด